

РЕШЕНИЕ

№ 1258

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12035** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 06.11.2020 г., постановено по НАХД № 8953/2020 г., Софийският районен съд е отменил Наказателно постановление /НП/ № 461077-Р491274/02.09.2019 г., издадено от Директора на дирекция "Обслужване" при ТД на НАП-гр.С., с което на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение на чл.96, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1200 лв., и Националната агенция за приходите е осъдена да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 300 лв.

Недоволен от така постановеното решение е останал наказващият орган, който с касационна жалба, подадена в срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН, чрез пълномощника си юк.А., обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът намира деянието за съставомерно, а правната му квалификация за правилна. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да потвърди изцяло обжалваното НП. В с.з. касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по касация [фирма] чрез пълномощника си адв.М. е подал писмено

становище, в което оспорва касационната жалба и моли Съда да я остави без уважение като неоснователна. Претендира присъждане на разноски в размер на 300 лв.

Представителят на Софийска градска прокуратура предлага касираното решение да се остави в сила.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а по същество е неоснователна поради следните съображения.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

СРС е бил сезиран с жалба срещу НП № 461077-Р491274/02.09.2019 г. на Директора на дирекция "Обслужване" при ТД на НАП-гр.С.. Същото е издадено въз основа на АУАН № F491274/07.06.2019 г., съставен от инспектор по приходите в ТД на НАП-гр.С.. Обективизираните в акта констатации се свеждат до това, че в качеството си на задължено по ЗДДС лице на 13.05.2019 г. "А. БГ" е подало заявление за доброволна регистрация на основание чл.100, ал.1 ЗДДС, без наличието на условия за задължителна регистрация по чл.96, ал.1 от закона. На задълженото лице е възложена проверка за преценка относно наличието на основания за регистрация по ЗДДС. Проверката е възложена на инспектор по приходите към ТД на НАП-гр.С..

При проверка на представените от дружеството документи е установено, че в периода от 01.06.2018 г. до 31.10.2018 г. същото е реализирало облагаем оборот в размер на 75 843.09 лв., формиран от префактуриране на разходи, платени нощувки в апартаменти за гости на територията на страната, и продажба на УПИ № VIII-243, находящ се в [населено място], общ.К., заедно с изградената в имота масивна жилищна сграда, съгласно фактура № 92/19.10.2018 г. и НА за покупко-продажба № 62, том III, рег.№ 3361, дело № 421/19.10.2018 г., с отразена стойност на продажбата 39 240 лв. С оглед направените констатации на [фирма] е издаден Акт за регистрацията по ЗДДС № 220421901365156/28.05.2019 г.

На 11.02.2020 г. на [фирма] е издаден Ревизионен акт № Р-2222019004856-091-001/11.02.2020 г. от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С.. С посочения РА е установено, че в периода от 01.01.2018 г. до 31.05.2019 г. дружеството е реализирало облагаем оборот в размер на 46 879.32 лв., поради което не е следвало да се регистрира към 31.05.2019 г. на база направен оборот.

Съдът е кредитира посочения РА, като е отбелязал неговата подробност, както и обстоятелството, че е изготвен на база задълбочено изследване на цялата счетоводна документация на дружеството. В тази връзка СРС е приел, че показанията на актосъставителя за това, че построената двуетажна жилищна сграда в УПИ № VIII-243 се явява нова такава, се оборват от съдържанието на РА, според който въпросната постройка не е нова и поради това се явява освободена доставка по смисъла на чл.45, ал.3 ЗДДС. Оттук е извел правния извод, че

С касираното решение СРС е отменил наказателното постановление. За да постанови този резултат, Съдът районният съд е приел, че дружеството не е извършило вмененото му административно нарушение по чл.96, ал.1 ЗДДС.

Административен съд София намира, че касираното съдебно решение е правилно.

В нормата на чл.3, ал.1 ЗДДС е посочено, че данъчно задължено лице е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност, без значение от целите и

резултатите от нея. По силата на чл.96, ал.1 и ал.2 от закона всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 14-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон; като облагаемият оборот е сумата от данъчните основи на извършените от лицето: 1. облагаеми доставки, включително облагаемите с нулева ставка; 2. доставки на финансови услуги; 3. доставки на застрахователни услуги.

СРС правилно е определил спорния по делото въпрос, изразяващ се в това кой от реализираните от дружеството обороти се явява облагаем за нуждите на регистрация по ЗДДС на основание достигнат облагаем оборот в размер на 50 000 лв. Съдът е анализирал събраните противоречиви доказателства по делото: от една страна показанията на актосъставителя, издала и АРЗДДС на дружеството, в който е приела, че в периода от 01.06.2018 г. до 31.10.2018 г. същото е реализирало облагаем оборот в размер на 75 843.09 лв.; а от друга страна издадения РА, в който е прието, че в периода от 01.01.2018 г. до 31.05.2019 г. дружеството е реализирало облагаем оборот в размер на 46 879.32 лв. Районният съд е установил, че разликата се дължи на това, че в издадения РА стойността на покупко-продажбата на описания недвижим имот е изключена от облагаемия оборот по ЗДДС.

За разрешаване на спора следва да се съобрази разпоредбата на чл.45, ал.3 ЗДДС, според която освободена доставка е доставката на сгради или на части от тях, които не са нови, доставката на прилежащите към тях терени, както и учредяването и прехвърлянето на други вещни права върху тях.

Правилно Съдът е приел за недоказано, че се касае за нова сграда, поради което и на основание цитираната законова разпоредба процесната доставка на земя и сграда на стойност 39 240 лв. е освободена от облагане. СРС се е позовал на Нотариален акт № 61, том III, рег.№ 3360, дело № 420/19.10.2018 г., като е установил, че правото на собственост на продавача е установено от нотариален акт за продажба на недвижим имот, съставен няколко месеца преди процесната покупко-продажба. Ето защо изводът, че продадената жилищна сграда не е нова по смисъла на закона, намира опора във фактите по делото. В същия смисъл са и констатациите от издадения на дружеството РА, в който е прието за правилно, че сградата не е нова и същата е отчетена като необлагаем оборот за м.октомври 2018 г. Верен е правният извод на Съда, че продажбата представлява освободена доставка, поради което сумата от 39 240 лв. следва да се извади от общата сума на облагаемия оборот, описан в АУАН и НП (75 843.09 лв.). При това положение дружеството не е реализирало към 31.10.2018 г. облагаем оборот в размер на 50 000 лв. или повече и задълженото лице не е имало задължение в периода 31.10.2018 г. - 07.11.2018 г., да подаде заявление за регистрация по ЗДДС на основание чл.96, ал.1 ЗДДС.

Налага се изводът, че АУАН е съставен неоснователно за неизвършено от лицето нарушение. Това прави незаконосъобразно издаденото въз основа на него НП и същото правилно е отменено от районния съд.

Касационната инстанция констатира наличието и на още едно, самостоятелно основание за отмяна на издаденото НП. В него констатацията за достигане на облагаем оборот в размер на 75 843.09 лв. е основана на издадената фактура № 92/19.10.2018 г. за продажба на УПИ № VIII-243, находящ се в [населено място], общ.К., заедно с изградената в имота масивна жилищна сграда, и НА за

покупко-продажба № 62, том III, рег.№ 3361, дело № 421/19.10.2018 г. л.20, с отразена стойност на продажбата 39 240 лв. Указаният НА обаче не документира продажбата на УПИ № VIII-243, находящ се в [населено място], общ.К., заедно с изградената в имота масивна жилищна сграда, нито пък отразява продажба на стойност 39 240 лв. С този НА е документирана продажба от [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], на УПИ № VIII-243 с площ от 572 кв.м, за сумата от 5 000 лв.

Верният НА № 61, том III, рег.№ 3360, дело № 420/19.10.2018 г. л.61 за продажба от [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], на УПИ № VII-243 с площ от 630 кв.м, анализиран и от районния съд, изобщо не е посочен в АУАН и НП. Констатациите на актосъставителя, а след него и на наказващия орган, са необосновани и са довели до издаване на незаконосъобразно НП и налагане на имуществена санкция без основание.

Изложеното дотук налага да се приеме, че съдебният акт в частта, в която е отменено Наказателно постановление № 461077-Р491274/02.09.2019 г., издадено от Директора на дирекция "Обслужване" при ТД на НАП-гр.С., е правилен и следва да бъде оставен в сила.

В частта за разносните касационната инстанция констатира, че неправилно СРС е осъдил Националната агенция за приходите да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 300 лв. В случая наказателното постановление е издадено не от Изпълнителния директор на НАП, а от Директора на дирекция "Обслужване" при ТД на НАП-гр.С.. Ето защо не НАП, а ТД на НАП-гр.С. е следвало да бъде осъдена за разноски. В тази част съдебният акт следва да бъде отменен и ТД на НАП-гр.С. да бъде осъдена за разносните за първоинстанционното производство.

Изходът на спора пред касационната инстанция и заявената претенция от страна на [фирма] налагат в полза на последното да бъдат присъдени разноски за настоящата инстанция в размер от 300 лв. Неоснователно е предявеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, доколкото нормата на чл.18, ал.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения предвижда за процесуално представителство, защита и съдействие по дела срещу наказателни постановления, в които административното наказание е под формата на имуществена санкция, възнаграждението да е не по-малко от 300 лв.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.11.2020 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 8953/2020 г., В ЧАСТТА, с която е отменено Наказателно постановление № 461077-Р491274/02.09.2019 г., издадено от Директора на дирекция "Обслужване" при ТД на НАП-гр.С., с което на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 1200 лв.

ОТМЕНЯ Решение от 06.11.2020 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 8953/2020 г., В ЧАСТТА, с която Националната агенция за приходите е осъдена да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 300 лв., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА ТД на НАП-гр.С. да заплати на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], разноски по НАХД № 8953/2020 г. по описа на Софийския районен съд в размер на 300 лв.

ОСЪЖДА ТД на НАП-гр.С. да заплати на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], разноси за настоящото дело в размер на 300 лв. (триста лева).
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.